

landbruget. Drøftelserne herom koncentrerede sig først om, hvorvidt man burde tilstræbe at tilvejebringe et udkast til en konvention om emnet med henblik på en 2. behandling på arbejdskonferencen i 1951, eller om man burde søge de nærmere retningslinier nedfældet i en henstilling. Flertallet af udvalgets medlemmer udtalte sig til fordel for den første løsning, men arbejdsgiverne og enkelte regeringsrepræsentanter var mest stemt for, at udvalgets beslutninger skulle tage form af en henstilling.

Under hensyn til, at såvel arbejdsgivernes som arbejdernes organisationer i Danmark havde indtaget en negativ holdning over for spørgsmålet om gennemførelse af en international konvention om dette emne, ligesom regeringen havde givet udtryk for, at man ikke kunne tilråde lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende fastsættelse af minimumslønninger i landbruget i et land som Danmark, hvor lønspørgsmål og arbejdsvilkår fastsættes ved kollektive aftaler, sluttede den danske regeringsrepræsentant i udvalget sig til det mindretal, der gik ind for, at man burde gennemføre internationale forskrifter ved en henstilling.

Efter at dette problem havde fundet den nævnte løsning, gennemgik man den af Arbejdsbureauet udarbejdede rapport, der indeholder de forskellige besvarelser fra de enkelte landes regeringer, og som resultat af udvalgets arbejde vedrørende fastsættelse af minimumslønninger forelå dels et udkast til, hvad det spørgeskema, der nu vil blive udsendt til regeringerne, skal indeholde, dels en henstilling vedrørende fremgangsmåden ved fastsættelse af minimumslønninger og endelig en resolution, der går ud på, at spørgsmålet om fastsættelse af minimumslønninger inden for landbruget burde tages op på arbejdskonferencen i 1951 med henblik på en endelig afgørelse af spørgsmålet om gennemførelse af en konvention og henstilling emnet vedrørende.

For så vidt angår konventionen udtaler udvalget sig derhen, at den bør omfatte personer, der er beskæftiget i landbrugsvirksomheder samt i dermed beslægtede erhverv, men det overlades i hvert enkelt land til vedkommende myndighed efter forhandling med de mest repræsentative organisationer at træffe afgørelse om, hvilke virksomheder, erhverv og kredse af personer, som bør være omfattet af konventionen. I denne forbindelse fremhæves det, at f. eks. medlemmer af landbrugerens familie, der beskæftiges i hans virksomhed, bør være undtaget fra konventionens bestemmelser.

For så vidt angår den nærmere fremgangsmåde til gennemførelse af minimumslønninger skal konventionen kun omhandle almindelige principper herfor, men det overlades til de enkelte landes regeringer i samråd med de mest repræsentative organisationer at give de mere detaljerede bestemmelser herom. Med henblik på gennemførelsen af en eventuel konventions bestemmelser stilles der forslag om et omfattende tilsyn, ligesom der forudsættes gennemført straffebestemmelser for at sikre de således eventuelt gennemførte reglers overholdelse.

Henstillingen, der bør ledsage en eventuel konvention, omhandler nærmere, hvad man forstår ved minimumslønninger, og hvilke faktorer der bør tages i betragtning ved fastsættelse af disse. Lønnen bør således fastsættes på en sådan måde, at den sikrer arbejderne en passende levestandard, og man bør derfor ved lønnens fastsættelse tage følgende faktorer i betragtning: leveomkostningerne, lønninger, der udbetales for tilsvarende arbejde, for hvilket der måtte være fastsat lønninger ved kollektive overenskomster, og den løn, der gennemsnitlig ydes til en arbejder af tilsvarende dygtighed inden for virksomheder, hvor arbejderne er tilstrækkeligt organiseret. I henstillingen understreges ligeledes betydningen af, at der gives såvel arbejdsgivernes som arbejdernes organisationer lejlighed til at deltage i de forhandlinger, som går forud for fastsættelsen af minimumslønninger.